

paa hendes halvt skæmtende Beretning om, hvorledes de i femten Aar havde maattet tjene hos fremmede og udstaa alle Slags Genvordigheder, før de i Fællesskab havde faaet sammensparet saa meget, at de kunde fæste Bo, — og han følte i dette Øjeblik en ny Glæde ved at tænke paa, at han kunde blive dette gamle, trofaste Ægtepar en Trøst og Støtte i deres Alderdom.

XIV.

Imidlertid havde Rygtet om Forlovelsen bredt sig fra Præstegaarden ud i Egnen og ved Middagstid ogsaa naaet Skibberup. I Begyndelsen havde man her ikke villet fæste Lid til det; men da det oplystes, at Kapellanen om Formiddagen var set at gaa ind til Anders Jørgens og ikke siden var vendt tilbage, blev man tvivlraadig. I Løbet af den sidste Timestid havde de forskellige Ansigter — baade voksnes og Børns — tittet over Havegærdet eller ind gennem Porten for at faa Kig paa et eller andet, der kunde bringe lidt Klarhed